

1011·LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH · IZHAJA DVAKRAT MESECNO

ŠTEV. 14

ZDAJ ZAORI PESEM O SVOBODI

Komaj zrnje je vsajeno, že je prvi klas poğnal, nič pri tem ni zamujeno, kmalu nam bo kruha dal.

Rdeče cvetje razcveteno se razraslo bo v žitu, kar s plevelom je spojeno pa ostalo bo na situ.

Hram kulture roka čisti, ki je delala vsekdar — tuje so ji laž, zavisti, tuje spletke in denar.

Krepka roka bo gradila in kovala novi svet, njej se laž bo uklonila in zavržena bo v smet.

Junaki na Mangartu

— Amico, kje pa je gadnji?
— V Rimu.

Kaj pa na Vzhodu?

»NAJ ŽIVI VEČNO STALIN!«

Neki rokomavh je odnesel bogat plen iz nekega praškega stanovanja. Proti pričakovanju je policija zelo hitro ugotovila čas vloma, ker so imeli skrbni družinski člani navado puščati na vratih listke. Prvega je napisal oče: »Iz urada sem se vrnil ob 18.45. Grem na tečaj Marx-Leninovega instituta. Vrnem se ob 22. Na dolga leta Stalinu! Oče.« Naslednji listek je bil od matere: »Iz pisarne sem prišla ob 19. uri. Grem na zasedanje ženskega mirovnega komiteja Naj dolga leta živi Stalin! Mati.« Tretji listek je napisala hčer: »Moram na zborovanje mladinske brigade za ljudsko-demokratske boje na Koreji. Pridem ob 23. uri Naj živi dolga leta Stalin! Lida.« Sin je napisal: »Ob 19.40 sem se vrnil z dela. Moram na mladinsko zborovanje. Okrog polnoči se vrnem. Na dolga leta Stalinu! František.« Peti listek pa je imel najkrajše besedilo: »Prišel sem ob 20. uri. Ne vrnem se več. Naj živi večno Stalin! Tat.«

NOV IZUM NA MADŽARSKEM

Na Madžarskem ni nevarnosti, da bi se kdorkoli izgubil v goščavi ali temi, ker so odkrili nov način orientacije. Stvar je popolnoma enostavna. Je proizvod genialnih sovjetskih znanstvenikov in strokovnjakov pod vodstvom modrega Stalina. Človeku, ki se je izgubil, ni treba narediti nič drugega, kot da vzame svojo uro, jo položi na dlan in tako doigo miži, dokler ura ne izgine. Smer, v kateri je ura izginila, nedvomno pelje proti vzhodu.

— Si zato zaprt, ker si ubil jugoslovanskega graničarja?
— Ne! Zato, ker ga nisem!

Plank:

ČEŠKA MELODIJA

Vse gre po vrsti,
kakor hiše v Trsti...
Najprej dlan in potlej prsti.
Spet se zožila je zanka:
za Slanskym so zaprli Franka.
Tužna pesem, brez prestanka.
Molimo za našo tužno srečo:
Daj nam danes naš vsakdanji kruh!
Ne! Drugače vaje je zdaj naš posluh:
Daj nam danes spet vsakdanjo ječo!

INFORMBIROJEVSKA NARODNA

Sem pšenico posejal,
Rusom sem jo »daroval«.
V hlevu sem imel par krav,
sem za Ruse jih zaklal.

Zdaj sem brez vseh ostal,
več ne vem, kaj jim bom dal.
Vem le, da sem siromak,
ki ga vzel bo ruski vrag.

MNOŽIČNO ZBOROVANJE

V večje industrijsko mesto Poljske je pred nedavnim prispel minister poljske vlade, da bi spregovoril ljudem. Predsedniku oblasnega odbora je najprej naročil, da bi rad govoril pred 50.000 ljudmi, potem pred 100.000, nato pa kar pred 200.000 ljudmi. Predsednik je bil sicer v zadregi, toda obljubil je zahtevano število. Po govoru je minister ves navdušen vprašal predsednika, kako mu je uspelo, da je zbral toliko ljudstva. Predsednik mu je povedal: »Veste, ko bi moral zbrati 50.000 ljudi, nisem imel nobenih skrbi. To število bi dosegel, če bi prignal na trg vse člane tajne in javne policije, državne uslužbence in nameščence. Ko ste zahtevali 100.000 ljudi, sem bil v velikih skripcih, zato sem naročil, da razširijo govorice, čes da Rusi odhajajo iz Poljske. In ko ste zahtevali 200.000 ljudi, sem skorajda obupal. Zato sem naročil, da razširijo govorice, da bo nekaj vladnih ministrov obešenih na trgu. In kakor vidite, vsi so prišli.«

NA ODDIHU V ROMUNJI

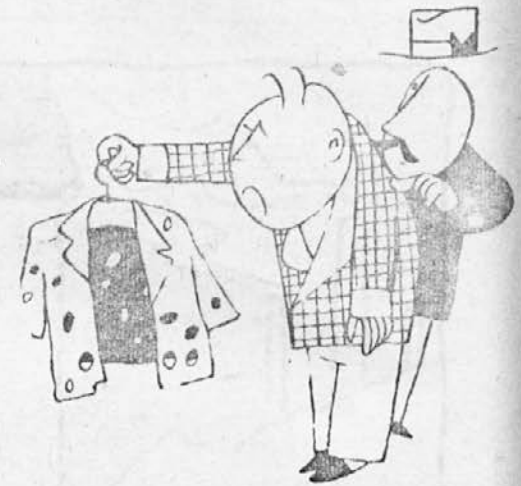
Dva okostnjaka ležita ob romunski črnomoški obali in se sončita. Spregovori prvi: »Jaz sem okostje slovitega morskega roparja, ki je dočakal pred štiri sto leti tu svoj konec s svojim piratskim ladjevjem. Vsako leto poleti pridem sem, da bi si pogrel svoje stare kosti. Sploh pa se mi zdite močno znani. Ali se nisva nekje na morskem dnu že nekoč srečala...?«
»Vi se gotovo motite,« mu odvrne drugi okostnjak in zardi: »Jaz sem romunski delavec, ki tu preživlja svoj letni dopust...«

TOPOVI KOT HRANA

Melbourne, 1. julija. Slavni avstralski učenjak Williamson je iznašel način, kako se lahko topovi sintetično spremenijo v katerokoli vrsto hrane. Ta izum bo napravil revolucijo v prehrani. Bodoče vojne bodo zelo kratke, ker bodo lačni vojaki pojedli topove.

BOLGARI

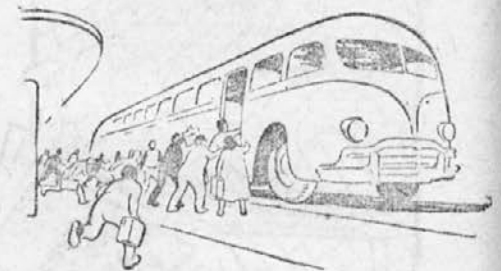
so v mednarodni politiki zato deležni toliko kega respekta, ker imajo v svoji državi poleg mnogih Junakov tudi več milijard levov.

— Pje Tine, si bil v Koreji?

— Ne, samo v obleko sem pozabil položiti MOLTIN, ki ga proizvaja tovarna Aero v Celju!

Brzina in pa nizka cena,
to naša je domena.

Potniki! Poslužujte se ugodnih zvez z rednim avtobusom na Zagrebški velesjajem — Povratne vozovnice s 25% popustom izdajamo za vse medkrajevne proge in veljajo od sobote opoldne do ponedeljka opoldne. — Avtobus na ptujski progi, ki odhaja iz Maribora vsak dan ob 14.45, ima zvezo z avtobusom na progi Ptuj—Trakovčan. — Za izlete na Borl in drugam so vedno na razpolago avtobusi. Prijave za nedeljske izlete sprejemamo do srede vsak teden. Naš naslov: »Avtobusni promet« — Maribor.

Cenjeni poslušalci, pozor!
Zato, ker za nakup televizije
naš Radio je Pegaza prodal,
bo tokrat naš program brez poezije
in spiker v prozi kar program bo dal:

TRST. Govorice o nesoglasjih med italijansko vlado in tržaškimi iredentisti zaradi razdelitve položajev v upravi Trsta so izmišljene, ker dejansko italijanska vlada o tem z iredentisti še niti razpravljala ni. — Sodisce pa je pri oprostilni razsodbi industrialca Dorija upoštevalo izvor skritega orožja, ki dokazuje, da obtoženi ni imel nikakršnega namena uporabiti ga proti tistim, ki so mu ga dali.

RIM. Razkol v fašističnem gibanju pripisujejo v vladnih krogih diskusiji v stranki, kako naj bi se stranka imenovala: ali Planinsko društvo za izlete v Jugoslavijo ali pa Neofašisti. Poučeni krogi trdijo, da je večina bolj za prvo ime, ker drugo ne upošteva, da pretežni del članstva tvorijo že kaj stari fašisti, zaradi česar niti ne kaže žaliti jih z imenom — neofašisti. — Skupina študentov, ki odhaja na specializacijo v Španijo, je ob svojem odhodu izjavila, da odhaja samo na študij srednje fašistične šole. Univerzitetni študij bo nadaljevala zopet doma pri profesorjih španskih srednješolskih profesorjev.

NEMČIJA. Združeni vzhodni in zapadni orkestri, ki bi morali nastopiti v Berlinu s komično opero »Enotna Nemčija«, so svoje gostovanje odložili za nedoločen čas. Baje jim delajo velike težave note, razen tega pa se ne morejo zediniti, da bi igrali oboji v basovskem ključu.

MADŽARSKA. Te dni so v Pešti nekoga oprostili članstva Zveze borcev za svobodo, ker so ugotovili, da je star šele tri leta in da potemtakem še ne more izpolnjevati določb statuta — namreč, da bi znal streljati in uporabljati vse vrste orožja.

AVSTRIJA. Avstrijski znanstvenik Körner je sklenil poizkusno izpustiti tri z naciizmom okužene kunce med ostale, zdrave kunce. Baje ga zanima, če je bolezen nalezljiva in kakšen je njen potek. O tem bi si pa mož lahko ogledal že davno objavljeno literaturo!

SOVJETSKA ZVEZA. Vesti, da bo kongres VKP(b) razpravljal o pokojninah članov Politbiroja, uradno še niso potrjene. Prav tako se še ne ve nič gotovega, če bo kongres razpravljal tudi o brezmadežnem spočetju Malenkova, božjega namestnika boga Stalina na zemlji. Gotovo pa je samo to, da je bog sklenil govoriti tokrat preko svojega preroka.

NA TALE TRNEK

bodo norveški ribiči v jugoslovanskem morju po sporazumu lovili jugoslovanske ribe in jih prodajali na italijanskem trgu.

S TEMLE PRSTOM

Da se bodo pod nosom obrisali italijanski ribiči, ker Italija z Jugoslavijo ni želela skleniti sporazuma o ribolovu v jugoslovanskih vodah.

— Čudni so ti Balkanci, nič ne pogrešajo tujih muzikantov!

Osnutek plakata za kongres boljševiške Partije

Boljševiki Sovjetske zveze! (kolikor vas je še ostalo pri življenju.) Partijski funkcionarji! (ki še niste bili deležni čistke.) Navadni partijci! (le vkup, le vkup uboga gmajna).

Po 13. letih simbolične pavze bomo uprizorili na prostem

VELIČASTEN KONGRES, na katerem se bomo zbrali najboljši sinovi domovine pod vodstvom Premodrega...

(Živio Stalin! Obvezno skandiranje, ki lahko traje največ dve uri. [Crescendo!])

V slučaju slabega vremena bo zborovanje v kremeljskih dvoranah, kjer bo za prigrizek in zabavo dobro preskrbljeno! [Vivace!]

Osrednja točka zabavnega sporeda bo izrpen referat našega nezmotljivega...

(Živio Stalin! Obvezno skandiranje, ki naj ga spremlja navdušeno ploskanje. [Unisono!]) Zvižganje ni zaželeno.

Referat bo imel naslov:

Kako smo prišli do blagostanja. Diskusije ne bo, ker bi se program preveč zavlakel! Po referatu bo zaigrala godba na pihala marš Lizunskega »Vse za Stalina«. [Con fuoco.] Hudožestvenik Sladkobesedovski bo recitiral pesem »Stalinov genij«. Komorni kremeljski zbor bo zapel himno »Veliki, plemeniti golob miru — Stalin«. Igralska družina NKVD bo uprizorila dramo dramatika Uklenjenikova »Zaprta usta« [Decrescendo], pri kateri naprošamo udeležence kongresa, zlasti visoke funkcionarje, naj ne postanejo preveč nervozni, kajti drama

Po svetu znan je naš dušik, karbid, aceten, kisik, amoniak, amonsulfat — pohvaljeni neštetokrat.

Tovarna dušika - Ruše

KOLO NA BALKANU

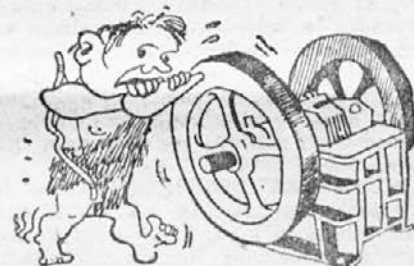
je namenjena v prvi vrsti reakcionarjem, sele v drugi vrsti nekaterim partijcem.

Kongres bo zaključila splošna zabava z edino obvezno točko »Azijsko kolo«, v katerem bo batjuška Stalin plesal složno, roko v roki z vsemi enakopravnimi narodi Sovjetske zveze. Naprošamo delegata Ukrajine, naj ne sili v preveliko bližino Stalina.

Sendviči! Torte! Brizganci! Ambulanta! Hladilnice NKVD! Sobe za kadilce! (izdelek NKVD) itd.

Izkoristite ugodno priložnost! Poslužite se znižane cene vožnje po železnici, avtobusih, ladjah in letalih. Ne bo vam žal! Stalin in Kremelj vas pričakujeta!

Na svidenje!

Tako bi napravili stari Slovani. Danes imamo za to elektromotor. Če je pokvarjen — pa takoj z njim v mestno elektroinstalacijsko podjetje v Murski Soboti, ki opravlja vsa elektroinstalacijska dela ter previja elektromotorje in avtodinamo.

Naš ferokrom je prvovrsten, za jekla žlahtna je izvrsten. Ker delavci so vestni, pridni, izdelki dobri so, solidni.

S karbidom svetim v temi, prijetna luč je za oči, prijazni nje odsevi, z njo delam kot podnevi.

S karbidom svetimo si res, a možno ni, kar misli DES: (če misli res, se šali) da stroje z njim bi gnali.

Še bolj za dela bi prijeli, če toka bi dovolj imeli. Elektrike nam primanjkuje, ki tvornica jo potrebuje.

Uspeh odvisen je od Drave, te reke zvite, svojeglave. Produkcija od vodostaja odvisna je, ki rad nagaja.

Če reka plitka je in nizka, z elektriko je huda stiska. A, k vragu struga gre naj

saj kolektiv premaga vse Drave, težavel

PRAVI MUŠJI BRITOF ima poslovalnica trgovskega podjetja Kokrica v Britofu. Pa ne mislite, da zato, ker jih ne lovi na muholovce, temveč kar na mast, slanino, salamo in sir! Kje neki! Muhe crkavajo kar na mestu, ker jih preobilne dobrote kar raznesejo. K sreči so potrošniki previdnejši od muh in se takim dobrotam raje izogibajo...

SVEČANO PROSLAVO na dan podpisa pogodbe jeseniške delegacije s svetlobodajalci z lune so priredili 16. avgusta na Jesenicah. Podnevi je bila slavnostna baklada vseh cestnih

svetilnik, zvečer pa slavnostna iluminacija in ljudsko rajanje po ulicah. Zbrana množica je s proslave poslala zahvalno brzojavko Totemu listu. Smrtnih žrtev zaradi presenečenja ni bilo!

OBISKOVALCI GOSPODARSKE RAZSTAVE zaman iščejo po Kranju grosistično podjetje »Sadje«, ki je na razstavi razkazovalo tako krasno sadje in zelenjavo. Poslovalnice nekega drugega podjetja »Sadje« v Kranju imajo sicer tudi na zalogi sadje in zelenjavo, toda to še zdaleka niti podobno ni onemu, ki ga je razstavljalo ono drugo podjetje »Sadje«, tako da je istovetenje obeh podjetij res nemogoče. Kaj pa, če je podjetje le isto?

JESENIŠKI VRTIČKARJI! Oglejte si še danes bogato zalogo starega, uležanega gnoja v stranišču mestnega kina, ki ga nudi uprava kinoobiskovalcem zastoj, ostalim interesentom pa po globoko znižanih cenah. Ogled brezobvezen!

VSE POGOJE ZA RAZVOJ TURIZMA imajo v Trziču, še celo zgodovinskih zanimivosti jim ne manjka. Ker pa so nekatere zanimivosti v Trziču zelo nepriljubljene za oči in nosove obisko-

valcev, nameravajo Trzičani zbrati denar za nabavo helikopterja. Tako bo volk sit in koza cela: Trzičanom si ne bo treba mazati rok z umazanijo, tuji pa bodo lahko iz zraka videli samo to, kar se sme videti!

KRAVE IZ OKOLICE Jesenic so poslale Mlekoprometu v Jesenicah poziv na tekmovanje, kdo bo prej izpolnil svoje obveznosti do jeseniških gospodinj v preskrbovanju z mlekom. Po prejetih poročilih Mlekopromet poziva na tekmovanje ni sprejel, ker bi sicer vse jeseniške gospodinjne utegnile dobiti mleko, s tem pa bi odpadle vse vrste pred mlekarnami, kar pa bi hudo škodovalo dosedanjemu — slovesu Mlekoprometa!

SLOVENSKI PREGOVOR: »Pošlji ga po smrt,« je doživel na Jesenicah temeljito izpremembo in se v novih pogojih glasi: »Pošlji ga po tiste-ga upokojenca, ki žaga drva!«

Iz Srnaka vest prišla je, da mlekarna tam razpada; strop se ruši, stena poka, hiša žalostno propada.

Mož, ki v hiši je zaposlen, testament je že napisal, ko dobil bo strop na glavo, gor v nebo jo bo pobrisal.

Vas Korita in vas Pečnik, še po perzijsko dišita, petrolejske razsvetljave krčevito se držita.

Levo, desno, spodaj, zgoraj že elektriko imajo, le v omenjenih vasicah napeljati je ne znajo!

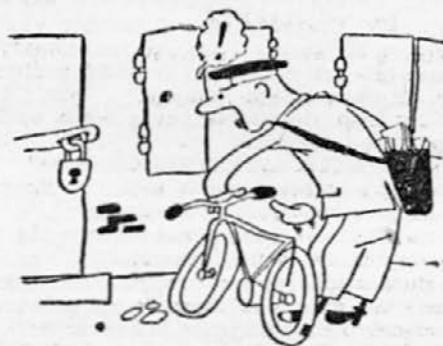
V Anhovem parole stare bliskajo z zidov v naravo, vmes še kakšno laško najdeš, ki fašistu poje slavo.

Anhovčan! Po apnu sezi! In prebeli z njim zidove, nanje pa lepo napiši, če že češ, parole nove!

Tam v Kanalu invalide so na sejo poklicali, na pobudo OLO-ja. Vsi so v redu se odzvali.

A ta seja, glej ga vraga, je bila kar preložena, ker od OLO-ja nanjo duša ni prišla — nobena!

Ker v tem listu ni prostora da na dolgo bi pihljala, Kraška burja se postavlja, kmalu vas bo obiskala.

— Hm, vsi so jo mahnili v Ljutomer na veliko okrajno gospodarsko razstavo!

Dobra volja je najbolja, Kekec poje razigran. Kmet, zapiši si v svoj plan: priti moram brž do olja!

Repico bom posejal, zanjo olja bom dobil, celo leto ga bom pil, zadovoljno se smehljal.

V letu 1953 bomo zamenjavali repico za bučno olje! Za 100 kg repice boste dobili 15 kg bučnega olja. Redka prilika! Kmetovalci, zasejte pa čim več repice in sklenite s svojo KZ setveno pogodbo, kajti tako vam bo zajamčeno, da boste dobili pristno bučno olje!

Tovarna olja

Slovenska Bistrica

— U Lublan sma mel lep gasilsk festival in se jih je nabral kt listja in trave. Lil je pa iz škafa svetga Florjana. Idje prauja, de ne b gasilci delat festivale raj bl u začetk puletja de b tku takrat dž prkical, kadar je ta najblj potrebn.

— Dežurna služba sa upelal lublansk takslarji in pousod razobesl reklama s telefonsko numera, kam da jih je treba klicat pudnev in punoč. Zadnč je šou dž pa sem res punoč telefon zavrtu, pa klub lep reklam nism na telefon družga dubu kt zvonejne, jest sem šou pa mokr peš domov.

— U Lublan sm sreču zadnč enga režiserja filma, ke ma zdaj udžad take lase kt Ježušček ves je skraužlan! Sploh zdej tisth, ke delajo pr filmu skori ne spuznaš več. Jara gospoda jem je use lase prefarbala. Ta črn sa blond, ta blond črn, ta plešast maja grive, tist z lasmi sa plešast, edn je oksast, ke jaha, drug je iksast, ke je s kojna padu, in tku naprej. Kakšn bo pa film se pa še nč na ve.

— Edn, ke je pred mescom za Kekca kritik pisu, je zdej ves iz sebe, ke je Kekec prva nagrada dubu. Zdej se boja za tega kritika usi pulil, de b kej slabga napisu, ker bo to znak, da je pol stvar dobra.

— Za dons bom nehou. Se m na vlak mudil. Grem u Cele pa u Prekmurje na razstave, ke maja pousod znižana vožna. Sam to b rad vedu, za kuga je biu Mariborsk teđn tku nobl, de s morau za vlak cela karta plačat, če s ga hotu videt.

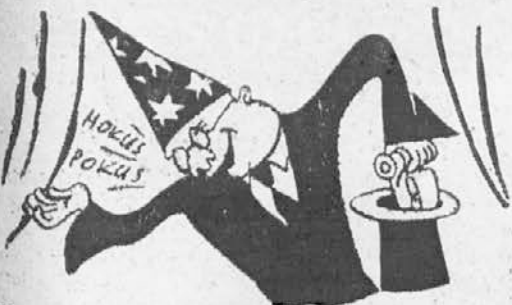

— Očka, učitelj je rekel, da so moji zvezki sljajni, dokler so prazni.
— Hm, potem je pa pohvalil le mariborsko Industrijo papirnatih izdelkov, ki jih izdeluje!

TOTE uke

KO SO NA NAGRADNEM TEKMOVANJU ZANJIC, ki ga je priredila AFŽ v Slivnici, delili nagrade, bi sodniki skoraj prisodili prvo nagrado tisti, ki je prišla prva na cilj. K sreči pa so imeli pri tem nekaj besede tudi gledalci, ki so razsodili takole: prva ne bi bila prva, če bi ne bilo drugih, ker potem ne bi mogla biti prva. Če ne bi bilo drugih, bi prva ne vedela, kako mora hiteti, da bo prva, zato ima po naši pameti prva najmanj zasluga za to, da je prva. In ker se nagrade delijo po tem, koliko si jo kdo zasluži, moramo torej dati prvo nagrado eni izmed tistih, ki so prvi omogočile, da je bila prva. In tako so tudi storili. O. Fleré Krivo-stegno iz Višnje gore, počivaj v miru! Tvoji potomci v Slivnici so vredni tvojega spomina!

DOBER HOKUSPOKUS je napravil neki direktor iz Vitanja, ki je zamenjal 600.000 din vreden tovorni avto za osebnega, ki je vreden

200.000 din. Vprašanje je samo, če ne bodo tudi delavci želeli napraviti kakšne dobre zamenjave z direktorjem?

ODKAR IMAJO v Voličini uradno, na oglasni deski občine priznana diplomatsko babico, so ženske pomirjene. Saj se jim ni treba bati nobenih diplomatskih zapletljajev pri porodu!

ŠELE OSEM MESECEV JE MOŽ DIREKTOR trgovskega podjetja z lesom v Šmartnem ob Paki, pa mu že hočejo napraviti revizijo. Menda mislijo, da je v tem času že lahko spravil pod streho kakih pet milijonov, čeprav v resnici še niti hiše ni spravil pod streho! V tako kratkem roku pa je res težko ustvariti kakšen omembe vreden deficit!

ZELEZNA DISCIPLINA VLADA PRI DELU na cesti pri Laškem, odkar so sprejeli tale dnevni red:

- od 7. do 8. ure: delitev orodja in diskusija;
- od 8. do 9. ure: pregled in preizkušnja orodja;
- od 9. do 10. ure: malica in slučajnosti;
- od 10. do 11. ure: besedno tekmovanje z mimoidočimi;

- od 11. do 12. ure: priprava na počitek in uglaševanje orodja;
- od 12. do 13. ure: opoldanski počitek;
- od 13. do 14. ure: postavljanje barikad in razglaševanje orodja;
- od 14. uri: razhod.

Dnevni red je sicer samo začasen, ker je opoldanski počitek nemogoč na pripekajočem soncu, ker so drevesa ob cestah še premalo košata. Čim pa bo odpravljen tudi ta nedostatek, se bosta čas in s tem tudi priprava na počitek avtomatsko podaljšala. Tekmujmo!

OTIPLJIVE DOKAZE o škodljivem delovanju kaparja zbira ekonomija v Šmarju pri Jelšah, da bo lahko kmetovalcem kar na primerih z ekonomije pokazala, kako potrebna je borba proti temu škodljivcu!

Ježeš, Katra, kaj vse ne doživljam človek na stara leta! Pomisli, oni dan sem se s skale tik ob bregu komaj dobro zagledala v reko, ko se mi je kar naenkrat zvrtele v glavi: na vsem lepem je obloženo s smrdljivimi odpadki in smetmi splavalo mimo mene več sto nekako takole postrojenih črk:

TRAGIKOMEDIJA (v sedmih dejanjih)

Osebe: evidentični statističar, dopisnik stenskega časopisa, izumitelj formularjev za zatiranje komarjev, kurir podjetja za odkup rabljenih copat, občinstvo. — Kraj dogajanja: naselje Svojepravica. — Čas dogajanja: obdobje deklamiranja citatov — Režija: črni oblaki na obzorju s sodelovanjem skorajšnje plohe k. g. — Kostumi: premočljivi. — Razsvetljava: direktive od zgoraj

PRVO DEJANJE

Tik pred vključitvijo razsvetljave

Dopisnik stenskega časopisa: »Tovariš evidentični statističar ugotovil sem, da izterjevalec vaše pisarne zelo samopašno, birokratsko ravna z ljudmi na terenu Ker pa vi to zadevo najbolj poznate, menim, da bi lahko časopisu naredili veliko uslugo, če bi prispevali nekaj več podatkov za članek na...«

Glavni evidentični statističar: »Kaj?! Članek?! Sem vam že postavil enkrat, da je treba danes z vsemi močmi tolči reakcijo, ne pa zaletavati se v ljudi iz naše pisarne!?!«

Dopisnik: »Že res, toda po mojem je danes silno važna tudi borba proti birokraciji, kajti ta se v sedanji fazi razvoja lahko širi, reakcija pa se ne more, ker...«

Glavni evidentični statističar: »Fraz! Jaz sem že tudi v mestu povedal, da stalni napadi stenskega časopisa na »vaše« takozvane birokrate gonijo vodo edinole na mltn reakcije. Zato je s tem treba napraviti konec!«

DRUGO DEJANJE

Nekaj tednov pozneje — takoj po vključitvi razsvetljave

Glavni evidentični statističar skupini dopisnikov sten-

Osica:

Iz et proti toku

skega časopisa: »Tovariši! Ugotovili smo, da naš časopis svojih nalog nič kaj za-

dovoljivo ne opravlja. Tovariši! Danes je silno važna borba proti birokraciji, kajti ta se v sedanji fazi razvoja lahko širi, reakcija pa se ne more, ker...«

TRETJE DEJANJE

Čez mesec dni — v popolni temi, še luna ne sveti

Glavni evidentični statističar enemu izumiteljev formularjev za zatiranje komarjev: »Denar za razne nabave rabimo! Pojdi takoj k upravniku našega lokalnega podjetja za odkup rabljenih copat in mu naroči naj nemudoma nakaže na naš tekoči račun 200.000 dinarjev.«

ČETRTO DEJANJE

Nekaj dni po nakazilu 200 jurčkov — dobrih 24 ur po prižigu luči in izidu lune.

Glavni evidentični izumitelj formularjev za zatiranje komarjev: »Tovariši! Birokracija se je ponekod neverjetno razbohotila V sosednjem kraju so na primer dvignili 200.000 dinarjev iz lokalnega podjetja kar brez vednosti neposrednih proizvajalcev! Navadna svinjarija!...«

PETO DEJANJE

Pol leta pozneje.

Kurir podjetja za odkup rabljenih copat: »Tovariš glavni evidentični, saj veste, jaz vsak dan obidem vse sobe našega upravnega poslopja in mimogrede v marsikaj vtaknem svoj nos. No, pred dnevi

sem končno uspel zaključiti svoja raziskovanja zelo kočljive zadeve. Namreč — tisuin 470 manjkajočih jurčkov je sprejemanjem raznih gostov in drugače izmaknil skupnosti prav naš komercialni! He, he!...«

Glavni evidentični: »Kaj?! Tudi ti si nasedel govoricam zlobnih jezikov? Tudi ti...«

Kurir: »Ne, ne! Tu imate črno na belem! Zraven je tudi sestavek za stenski časopis.«

Evidentični: »To ni res! Tovariš komercialni šef je pošteni! Delavnega človeka se lotijo, raznih tipov v naših podjetjih pa ne! Četudi kapituliram pred kolektivom — moje stališče je jasno: komercialnemu se godi krivica! Kar pa se tiče časopisa, prepovedujem vsako objavo o tem!«

SESTO DEJANJE

Dva meseca pozneje

Glavni evidentični statističar: »Zvedel sem, da hodite razpravljati o raznih vprašanjih v mesto. Je res?«

Dopisnik stenskega časopisa: »Res je. Stanovski tovariš iz lokalnega tednika v mestu nam lahko v marsičem pomagajo, svetujejo...«

Evidentični: »Zakaj smo pometakem mi tu, a? Ali misliš, da mi ne moremo svetovati? Kritiki grdi! Bom vam jaz že pokazal! Da se mi odslej naprej ne gre o čemer koli meniti v mesto nihče več! Prepovedujem!«

SEDMO DEJANJE

Pred dvema tednoma — dan po pomenku z dopisnikom stenskega časopisa in takoj po ponovni vključitvi razsvetljave

Evidentični statističar občinstvu na večernem sestanku v ustanovi: »...In končno, drage tovarišice in tovariši, naša najvažnejša, naša najpomembnejša, naša najveličastnejša naloga je odločna, vztrajna in vsakodnevna borba proti izredno nevarni birokraciji!«

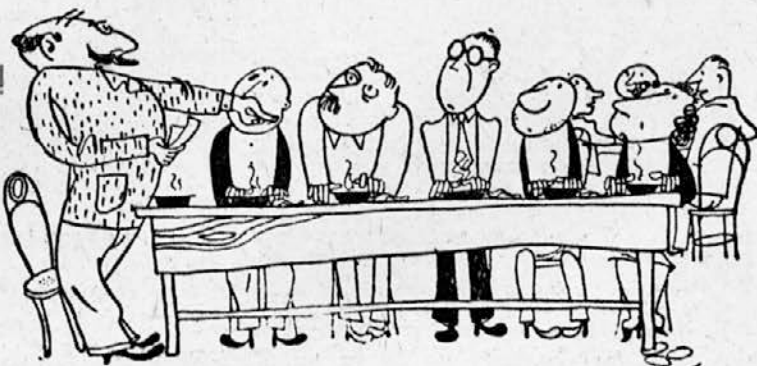
No, Katra, dobro, da se reka v bližnji bodočnosti še ne namerava ustaviti!...

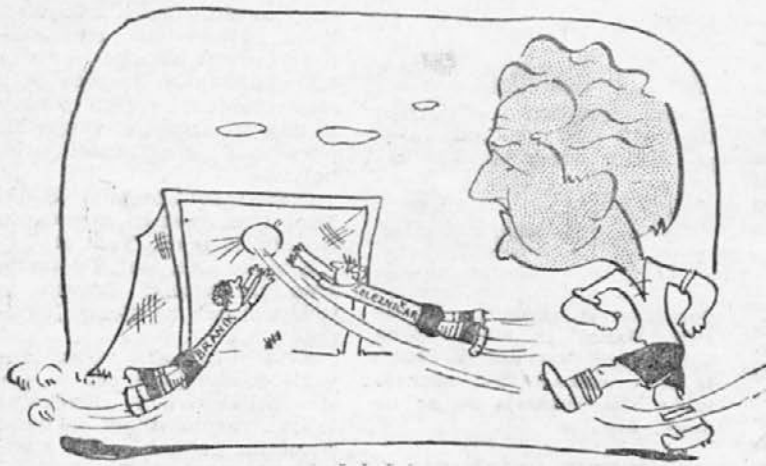
Hej, vetrič, zapihaj...!

To je bilo v navadi v menzi onega gospodarstvih središč Prekmurja pred več meseci, ni pa še — v prav takšni ali pa bolj ali manj podobni obliki — izgubilo tal pod nogami drugje na vasi

— Kako pa to, da je teh pet možakarjev začelo jesti šele ob prihodu šestega?

— Hm, šesti je njihov sekretar!

Zadetek v polno

Majhen zalet — in že žoga je v mreži. Strastni klubaši so v голу na preži, vendar obramba tu nič ne opravi, strelca nameni so ostri, a zdravi.

Proti klubaštvu je strel ta naperjen, proti nezdravemu športu usmerjen. Športna vsa javnost veselo mu vzklika, mrka, užaljena, jezna je klika.

KRONIKA JURČKA FRNIKULE

Pred štirinajstimi dnevi je prisopihal naš ata opoldne h kosilu, spušil vso svojo težo telesa na stol, si obrisal z 33 stopinjami Celzija prepoteno čelo in povedal: »Spet so zaklali enega direktorja!« Mama je na to novico zaježešmarjala, moji sestri je v trenutku popustila trajna undulacija, teta je prebledela kot štof v izložbi, jaz sem pa ostal popolnoma miren z ozirom na poplavo kriminalnih filmov in napetih stripov.

Ata je potegnul iz žepa prejšnjo številko »Totega lista« in pokazal na članek o Korlu Tretjem. Takoj smo doumeli pravi smisel očetovih besed in razburkano familiarno vzdušje je nekoliko popustilo. Potem smo začeli diskutijo po tem vprašanju, ki se je zavlekla do kompota, nakar sem legel na zofo in med prežvekovanjem zadremal.

Sanjalo se mi je, da sem direktor. Sedel sem na žerjavici, nad mano je visel Damoklejev meč, pred menoj pa je rezala vame grozna zverina v obliki baskervilškega psa na tretjo potenco, ki je imela za vratom obešeno pasjo osebno izkaznico, na kateri je kaligrafično pisalo »Toti list«. Imel sem občutek, da sedim pred mešano sovjetsko-češkim sodiščem, ki mi očita pomanjkanje partijske budnosti in me pošilja na zdravljenje v Moskvo. Kaj hujšega bi se mi ne moglo sanjati! Pričel sem psu dopovedovati, da

POTAPLJAČEVO DOMOTOŽJE

— Vedno kadar gledam to čudovito morsko floro, se spomnim na bazen na Mariborskem otoku.

nisem takšen škodljivec, kakršnega si zverina po svojem grozilnem stališču zamišlja, na kar je omenjena zverina bruhnila vame za cel članek tiskarskih črk, mi povohala čevlje in zarencala: »Ti premalo holiš!«

Zbudil sem se. Prvo, kar sem storil, je bil sklep, da bom — če mi usoda kdaj nakloni direktorski ali podoben položaj — najprej naslovil apel na ogabne Erke bruhajočo nespodobno zverino, naj v spodobnem tonu opozori na moje eventualne napake v članku, ki naj ne bo zverinski.

To sem napisal zato, ker me krasi zdrav kriterij in me ni čisto nič sram, če pljunem včasih tudi v lastno skledo.

Huda poletna vročina me je ponovno zabilala v sladko spanje. In spet sem sanjal o pe-rečem sodobnem problemu, ki se mu pravi delitev čistega dobička. Zagledal sem številko 153.000. To je bila številka čistega dobička nekoga podjetja. Upravnik, ki se je po lastni izjavi deklariral za najbolj sposobnega, je dobil 20.000 dinarjev, računovodja 16.000, predsednik upravnega odbora 10.000, nakupovalec tudi 10.000, delavci pa po 1000 in 3000 dinarjev. V sanjah je nastal velik halo. Upravnik je nezadovoljne delavce miril, računovodja je trdil, da je sposoben in priden, predsednik je vzkliknil: »Ljudje božji, ne izgublajte živcev!«, nakupovalec je pripomnil, da vse skupaj ni lepo (jurčke je pa seveda spravil), delavci so godrnjali, eden nagrajenec je pa važno pripomnil, da bi se pri delitvi dobička ne smelo delati nobenih problemov. Končno so delavcem obljubili, da bo prihodnji dobiček razdeljen od spodaj navzgor. Nato sem se definitivno zbudil in sklenil, da postanem delavec v tem podjetju, če bodo držali besedo o delitvi od spodaj navzgor.

Jurček Frnikula, pionir I. d razreda.

Še enkrat „Lepa Vido“

Pesem o »Lepi Vidi« v št. 13 našega lista je napisal dijak Vinko Cerar iz Maribora.

Kaj bi Vide se jezile,
tudi »Toti« se jezi,
ker je tako reč natisnil,
ki povzroča hudo kri.

Lepo Vido je napisal
mlad, nezozorel dijak,
urednik pa ni premislil,
da je v pesmi bil prostak.

Prizadeta je študentka —
to ostale naj vedo,
Vid pa mnogo je na svetu,
ki v resnici lepe so.

Hvalnica plačilnemu natakariju

(za pogosto uporabo)

Kar popiješ, vse zračuna sproti,
pa se nikdar — sebi v prid ne zmoti.

— Če pa hočete še vi pogledati, kaj je v pütri, pa brž v Mursko Soboto! Tam je velika gospodarska in odslej največja kmetijska razstava, pokušnja radgonskih, ljubljanskih, ormoških, ptujskih in lendavskih vin, lep veselilni prostor in še mnogokaj.

Od 28. septembra do 5. oktobra vsi na DRUGO VELIKO KMETIJSKO RAZSTAVO V MARIBORU

Razstavišče na prostorih Mariborskega tedna Zadruga in državna posestva bodo prodajali svoje pridelke in sklepale kupčije s tovarnarstvom razstavljalci iz vseh krajev države.

Izide poseben zanimiv časopis »Orači« — Velika vinska trgatve — Poskušnja žlahtnih kapljic

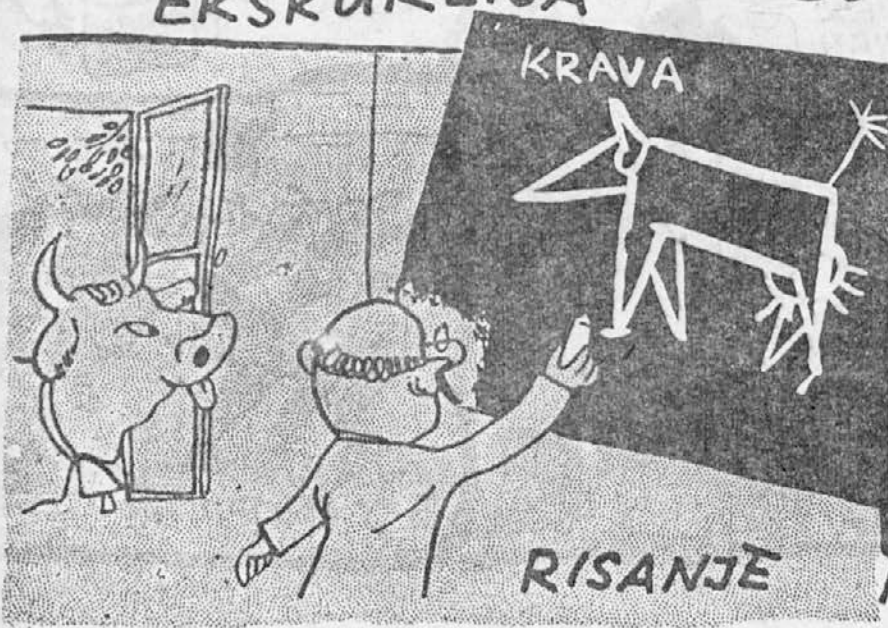
V Celju pred 500 leti

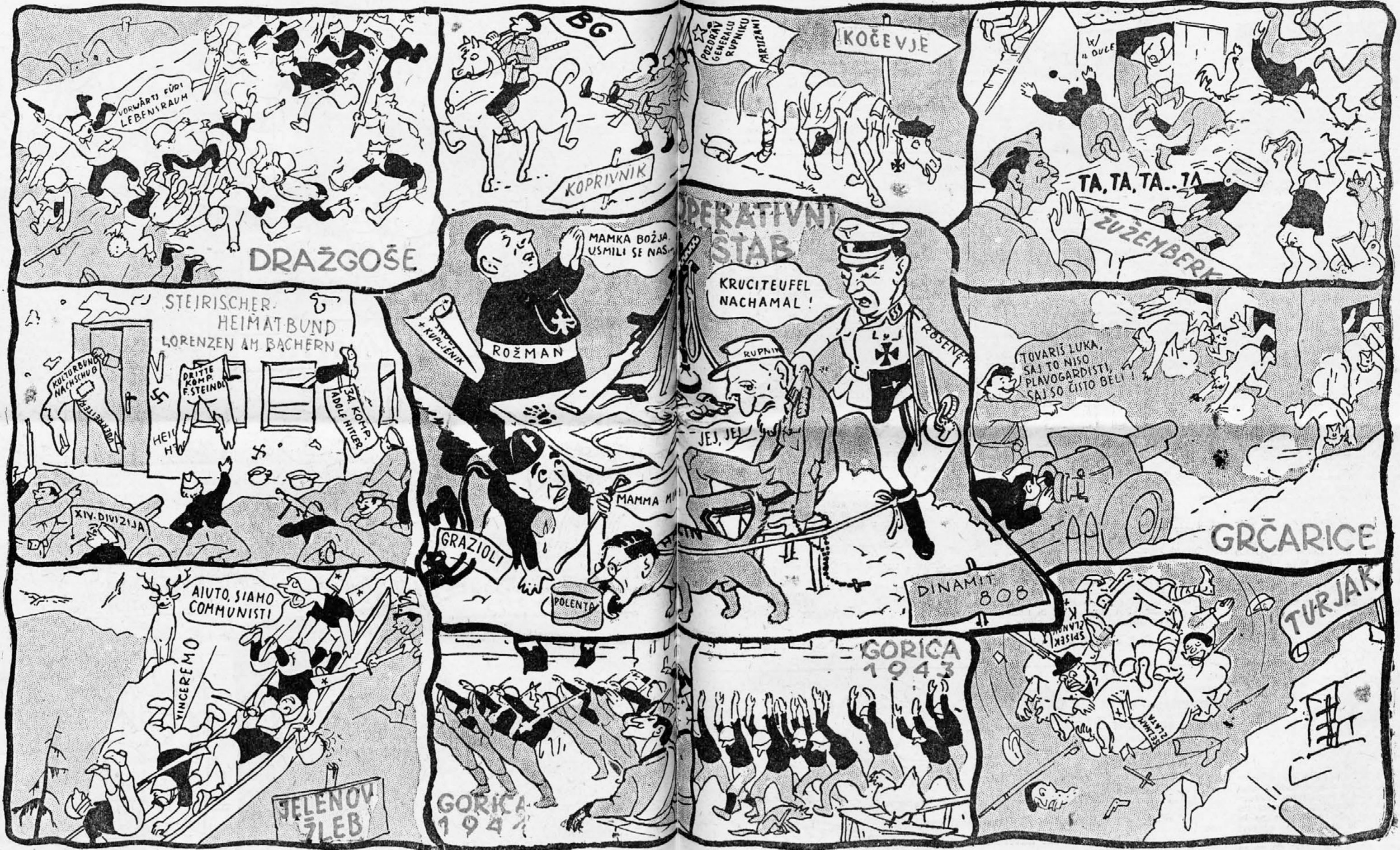
— Uh, zakaj ne živim v letu 1952! Sel bi na veliko celjsko gospodarsko in kmetijsko razstavo, potem pa še na veselilni prostor in moj dolgčas bi bil prežgan!

Urnik učitelja Nebodigatreba

PETJE

OB DESETLETNICI SLAVNIH PODVIGOV JUNAŠKIH BORILCEV ZA FIRERJA, DUČEJA, KRALJA IN VERO ...

OD VIŠNJE GORE TJA DO KOLPE

KOT VSE KAŽE, poteka ekvator tam nekje med Kočevjem in Ribnico. Drugače se res ne da razložiti, zakaj je kruh po isti ceni v Ribnici evropsko bel, v Kočevju pa afriško črn!

VELIK NAPREDEK JE DOŽIVELA kuharska umetnost v Kočevju. Včasih so se morale gospodinje ravnati po zastarelih receptih: »Vzemi toliko moke in toliko sladkorja!« Danes je to nepotrebno, saj dobijo že kar v prodajalni ustrezajočo mešanico sladkorja in moke!

POHITITE Z NAKUPOM higijene v obeh črnomeljskih magazinah — gostilni na kolodvoru in gostilni pri »Kolbeznu«, sicer se vam lahko pripeti, da ostanete brez nje. Kot pravijo, jim higijene primanjkuje že skorajda — za lastne potrebe!

POČASI SE DALEČ PRIDE — pravi pregovor, ki se ga Ribničani zvesto držijo. Zato se v brk smeji vsem tistim, ki jih vprašujejo, zakaj so pri združnem domu dogradili samo temelje, a so sedaj še začeli kopati temelje za

drugo združno stavbo na mestu bivše hranilnice. Kdo ve, če ne bodo na novih temeljih kar montažno zidali zidove in jih potem prenesli na stari združni dom, tako da bodo prej gotovi?!

PIVSKI JOGURT so uvedle kot specialiteto nekatere kočevske gostilne. Od navadnega piva se razlikuje po tem, da je bolj gost, moten, kisel in tudi dražji kot navadno pivo drugod. Nekateri gostje se sicer zmrdujejo, češ: kaj bomo s to kislino! Pri tem pa ne pomislijo, da pri mlečnem jogurtu, ki je prav tako bolj gost, moten, kisel in tudi bolj drag kot navadno mleko, nikdar ne zabavljajo

ČASTITI SESTRICI Urška in Nežka iz Cerkelj 29 pa obveščata vse svoje paciente, da zaenkrat ne ordinirata, ker pripravljata doktorsko disertacijo: »Ali je mati božja tudi trpela na prebavnih motnjah?« V tem času ju nadomestuje častiti brat Vodeb, specialist za duševno bolne. Pohitite, dokler ne začne zopet sezona čudežev!

DOLARSKO PRINCESO sta iskala dva iz Metlike po Novem mestu, dokler je nista našla v kavarni. Čudno je samo, da ima tako domače ime: Milica!

Draga Frančka, Tvoje misli sem na dušek vse prebral, vendarle pa vse novice ne bi kar tako jemal.

Da direktorji so v škipcih si pisala za trdnó, toda vse kar v listih piše tudi včasih ni lepó.

Franček piše Frančki

Jaz imam že tako mnenje — No, za kritiko se vnemam, in jaz nisem birokrat: — ki kaj prida nauči, da je treba se vprašati, če pa kdo počez čvekari, če je kdo v resnici tak, je že bolje, da molči.

Kar tako počez pisati in obsojati vsevprek, je škodljivo, če ne čutiš, komu stopil si na rep.

Res da laže je zapirati, tega nihče ne trdi, če pa tolčeš birokrate, treba v glavi je soli.

Kaj je novega po svetu, zdaj povedati ne smem, ker z dopusta sem priromal, in nič takega ne vem.

Upam, da boš Ti pisala, če si našla kaj novic, jaz počakam Tvoj odgovor, ko bom spet prav vedrih lic.

LAŽ

Dva prijatelja ob čašici dobrega vina stavita, kdo se bo bolj zlagal. Prvi začne:

— Ko sem se zadnjč peljal s trolejbusom po Antarktiki, sem občudoval krasno pokrajino. Najbolj so mi ugajala riževa polja, ki se raztezajo na ogromnih površinah. Ko sem pa izstopil na neki postaji, sem videl ogromne zaboje oranž, na katerih je bilo napisano: »Kupujte domače blago!« Ob tem sem si mislil, kako zmotne predstave imajo ljudje o tej lepi in sončni deželi.

Vrsta je prišla na drugega, ki je dejal: — To nič ni. V zadnjem času sem obiskal tri restavracije v raznih krajih Slovenije, pa so mi povsod že za zajtrk servirali tako oster nož... — Vdam se!

ŽIVINOREJSKI INSTRUKTOR NA DELU (Resnična zgodba z obvezno srečnim koncem)

Za uvod so tečajniki najpreje poslušali predavanje o potrebi analize na samem terenu in o ugotovitvi vzrokov, zakaj krave ne dajejo mleka. Nato so prešli na praktično delo na teren. Ustavili so se pred živinčetom, ki po zatrjevanju kmeta ni dajalo mleka. Predavatelj je stavil kmetu tisto usodno vprašanje: »Poslušajte! Sedaj mi pa povejte, če veste, zakaj ta krava ne daje mleka?« Tedaj se je kmet nasmejati: »I, seveda vem! Zato, ker je ta vaša krava — bik!«

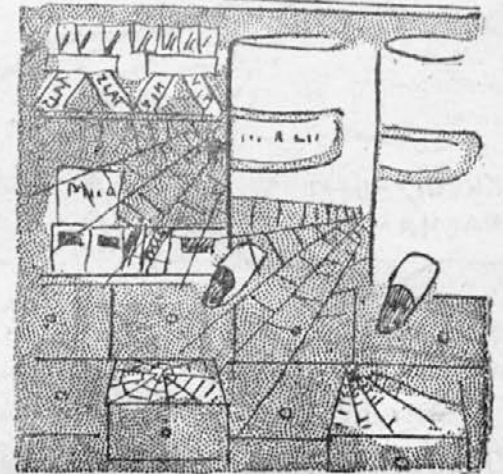
»GAJZEK IŠČEM...«

V mariborsko lekarno, je stopil možak. Velik, kosmat, v dokolenkah. Vstopi in gleda okrog, pa nič ne reče.

»Kaj bi radi, oče?« ga vpraša lekarnar.
»Ah, saj nimate!« pravi počasi očeanec.
»Hm, povejte, morda pa le imamo.«
»Ko pa vidim, da nimate! Saj gledam...«
»Mogoče pa le imamo,« se ni dal ugnati kulturni lekarnar. »Povejte no, kaj bi radi. Vi ne veste, kaj vse imamo v stekleničkah in v skladišču...«

»Gajžek, iščem, gajžek...« zagodrnja možakar in gre.

Zaščita

Kje so tiste police, ki so včasih bile? Zdaj pa pajčje stezice prašne skrivajo se...

Žalostno odmeva v marsikateri špecerijski trgovini. Kdaj bomo slišali še drugo kitico:

Prah s police bom pobrisal, pajčevino omel, da nihče jo ne bo pobrisal, češ: v muzej sem zašel...

PRESENEČENJE

»Prosim vas, vstanite, ker sedite na mojem klobuku.«

»Kako, že odhajate?«

V LEKARNI

»Kaj je v tej steklenici?«

»To je zdravilo, ki ga dajemo stranki, kadar je recept nečitljiv.«

Še ena iz Pan Mun Joma

V tem, gospodje, smo si torej edini: Tovarna »Zlatorog« v Mariboru daje po znižanih cenah milo odlične kakovosti!

JANEZ POPOTNI! Ker pišeš, da imaš pismeno dovoljenje, da jih lahko namečete Mikulanu na zadnje plat kar 50 s kostanjevko, te prosimo, da tudi v našem imenu prisostvuješ tej slavnosti in dobro paziš, da se obsodba ne bi izvršila po višnjansko, da bi samo po njegovih sencih zamahovali! Potem ti bomo tudi odpustili, da nam včasih zležeš v zelje in da ga za nas nič več ne ostane. Ne boj se, da te bomo tožili Fleretu Krivostegnu iz Višnje gore! Saj ga bo počasi dovolj za tebe in za nas, če boste imeli vedno tako dobro letino na farovških ekonomicah!

LJUBLJANSKA KULTURNA

»Krasno, Janez! To bo pa zaleglo za pol metra drv!«

»Za cel meter, Špela! Seveda le, če ga odnesem k »Surovini« na Tržaško 95 v Mariboru, ki najboljšje plačuje vse: od medenine, svinca in železa pa do starega papirja!«

Sedem let ne bo dežja

Suša je. Nihče tega ne taj. Ljudje ugibajo, ali bo dež ali ne. Dežja pa ni. Ljudje se jezijo, toda vedno teče beseda le o suši. To je umljivo.

»Dežja ni.«
»Ga ni.«
»Božja kaštiga!«
In božji ljudje nadaljujejo:
»V Bački je spala deklica (pri nas tudi spijo deklice).

Da! bila je nedolžna (mi imamo sicer tudi nedolžne deklice in ne vem, zakaj gredo po njih v Bačko).

Spala je sedem dni in sedem noči (najbrž je bila presneto zaspana).

Potem se je deklica prebudila (saj je bil že čas).

Potem je preroško rekla:
»Sedem let ne bo dežja!« (če bi bila pristojna in olikana, bi morala pravzaprav najprej pozdraviti: »Dobro jutro!« Toda pustimo, preroške navade imajo tudi svojo specifičnost).

Ljudje so vzdihovali (deklica je ta čas zehala).

Potem je prišel še črni mož in dejal:

»Res je!«
Ne vem, od kod je bil mož — ali iz nebes ali iz pekla, toda gotovo je moral imeti zvezo z dimnikarjem, ker je bil črn.

No? In potem?
Potem je drugi dan — v nedeljo — močno deževalo — zaradi priprošnje nebesom.

In potem?
Potem so rekli: »Itte misa est.«

In potem?
Deklica je najbrž ponovno zaspala.

In potem?
Z njo tudi govornice. Amen.«

Z njo tudi govornice. Amen.«

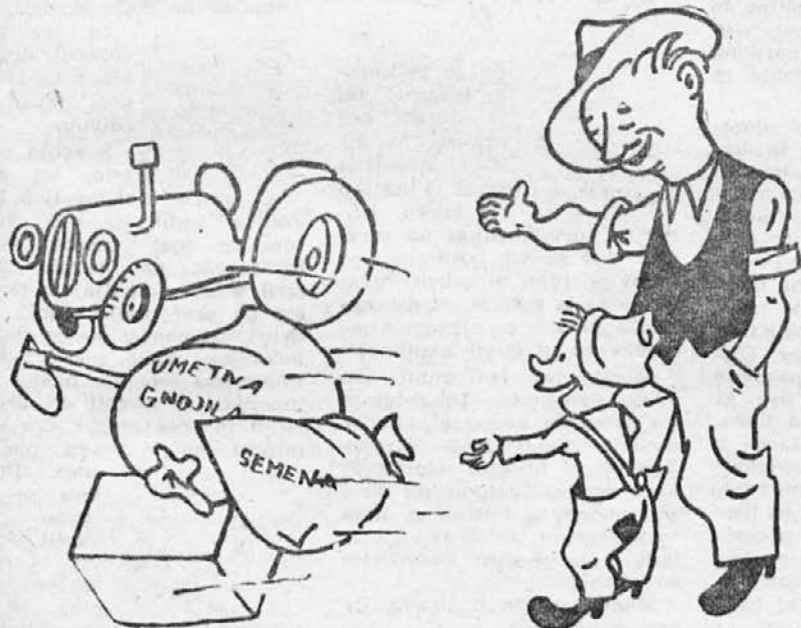

Ljudje se različno menijo o suši. Vsak spe-ljuje vodo na svoj mlin.

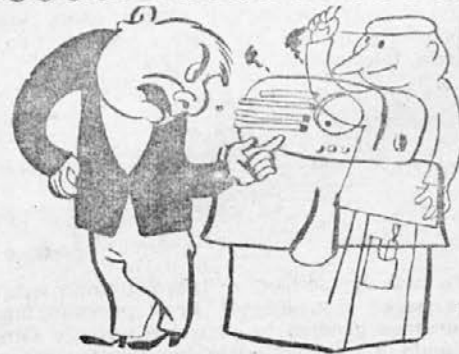
V bivši trgovini Toplak na Tišinski cesti v Soboti se pogovarjajo takole:

»Strašno!«

»Grozno!«

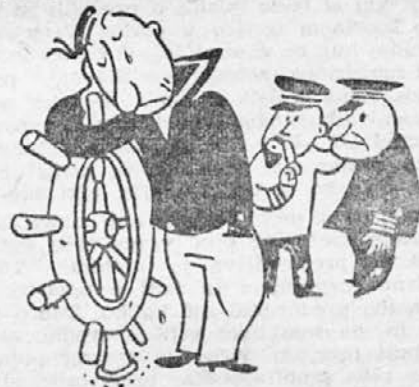

— Po starem na-prej, sinko, je nemo-goče. Bo že treba ob-iskati murskosoboško Zadržno trgovsko podjetje za preskrbo kmetijstva, ki ima za zadruga in posamezne kmetovalce na zalogi dovolj vsega tega in še raznih krmil ter zaščitnih sredstev za poljedelske kulture. Od tega sta v veliki meri odvisna dvig hektarskih donosov in lažja obdelava zemlje.

— To da je kmečki kvintet? Saj se sliši kot da bi pela žaga!

Torej; nemudoma odnesi aparat v mestno radio in finomehanično delavnico v Murski Soboti, kjer dobro popravljajo radio sprejem-nike in pisalne stroje, izdelujejo ojačevalce in še marsikaj.

— Pst! Doma je pustil spalnico iz meh-kega lesa, kupljeno pri Industriji lesnih proizvodov v Mariboru!

Na murskosoboškem kolodvoru

— Tako, draga žena, sedaj pa najprej v hotel »Central«, ki vedno nudi topla in mrzla jedila, kakovostna štajerska vina, prenočišče, brezalko-holne pijače...

Zelo smo veseli, da smo v Celju v glavnem pridni. Mesto čistimo in čistimo, da se pošteno pozna. S to stvarjo je nekako tako, ko da lepo opereš perilo, zlikati se ti ga pa ne dà. To pa ni odvisno samo od merodajnih, kajti ti so že rekli svoje, ampak tudi od tistih, ki jim je treba za vse pomahati pod nosom. Pa jim pomahajmo malo, da ne bodo popolnoma zakinkali!

Ne vem, kje naj bi bila navada, da na praznični obleki puste umazan ovratnik. Pri nas je tako. Hm, le kdo bo potem, ko se lepo uredi hišna fasada, prebarval okvire oken, vrat in izložb? Pa menda ne mislite, da se bo stvar iztekla takole:

Pa tudi uče se Celjani težko. Imamo tepo urejene parke z gredicami. Prav posebno lepo pa je urejena gredica na vrtu restavracije »Union«. Še malo, pa bo izgledala kot prostor za odmetavanje smeti — seveda v okusni priredbi. Nekaj podobnega je z Žerdonerjem Napis »Lep senčnat vrt« se košati kar v štirih jezikih: francoskem, italijanskem, nemškem in slovenskem. Fliju — nobel! Ne vem pa, če bo tujce privabila v lokal tudi mojstrsko razbita svetlobna reklama

Ker že govorim o tujcih, pa naj se vprašam še to: kaj si bodo mislili o predelih za Glazijo in o športnem igrišču v parku. Verjetno tole: na zunaj huj, na znotraj fuj! O čistoči in smradu pred magazinom zelenjave v Stanetovi pa sploh menda nima smisla govoriti. Šele ko se bo v po kamionih zatrpani ulici zgodila nesreča, se bo našel kdo, ki bo na tej najprometnejši cesti mesta prepovedal iztovarjanje blaga in smetenje šelē ko se bo... Vidite, taki smo!

Zakaj pa se ne bi Cefizelj tudi malce zabaval? Pa veste kje? Kar pred vozne rede avtobusov celjskega prevoznitva jo mahnit! Tako so smotrno razporejeni in čisti v omarici, da je telovadbe pred njimi nič koliko. Dobro je edino to, da sem tako končno zvedel, zakaj so avtobusi preniški. Krivi so namreč potniki, ki vozne rede prebirajo Kar prebricajte se:

O nasilju pa nerad govorim, se manj pa — seveda — doživim. Zato vem, da se Franc Strupi nič kaj dobro ne počuti, ko mu je poslovavnica podjetja »Vesna« nasilno vrnila firmo. Kar oglejte si zanimivost, lepo in čitljivo je napisano

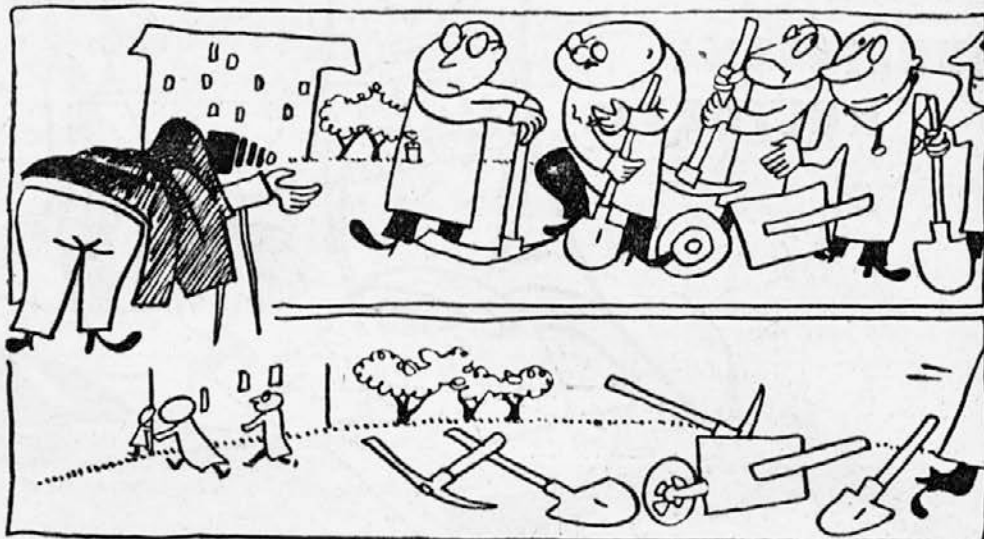
Da pa ne bom ternal samo o firmi, naj napišem še eno o farmi. Imamo jo — in zelo čedno — v Kersnikovi ulici. Če greš na atletski stadion, vidiš ob hiši št. 12 kakih trideset lepih sivih zajčkov v prijaznem hlevčku. Nisem pa opazil, če je res, kar trde zlobni jeziki: da imajo zajčki okoli vratu svetinjske, na katerih piše, da se jih odlok MLO o rejni živinice v središču mesta nič ne tiče

No, ker sem zelo zaposlen s pripravami na čiščenje oken, vrat in izložb, se zaenkrat poslavljam in vas lepo pozdravljam

Cefizelj.

Obljube, obljube...

Točno ob začetku prostovoljnega dela. Fotograf: Moment, tovariši...

Moment pozneje.

ZDRAŽBA V VOJNIKU

Občinski ljudski odbor v Vojniku je na javni dražbi prodajal predmete iz zaplenjene imovine izdajalcev, ki so 1945 leta zbežali pred ljudsko sodbo. Razprodajo je vodila odbornica Ana Kristan, ki je prodajala tudi slike svetnikov in celo sliko Hitlerja

(Slov. Poročevalec ... 26. avgusta 1952)

Halo! Halo! Le vkup, tržani!
Hitlerja prodajamo!
Poceni, skoraj zastoj!
Ubogega »firerja« v okviru,
ki je čepel sedem let v skladišču
in so ga muhe ponesnažile!
Privoščimo mu svežega zraka!
Zgodovinska osebnost za bagatelo!
Diktator narodov na dražbi!
Preoblikovalec sveta se prodaja!
Profil osvajačca — za nekaj fickov!
Izredna prilžnost za kupce!
Kako? Nihče ga noče?
Čudni, nerazumljivi ljudje!
Še enkrat; prvič, drugič in ... tretjič!
Nihče!
Ubogi »firer«, spet odhajaš v pozabo!
Molimo za tvojo dušo. Amen.

(Pravzaprav bi bilo treba »moliti« za duše takih »zdražbarjev«.)

— Kaj pa ti? Nad čem si se razočaral?
— Nad postrežbo v lokalih.
— Vidi se, da še nikoli nisi bil v restavraciji »Ojstrica« v Celju.

Zakaj, prijatelj dragi, bingljaj bi na tej špagi? Saj to je neumestno: življenje je prelestno!

Le k »Ojstrici« zavij, veselo jej in pij. Od jeze se ne tresi, na špago bes obesi.

EKONOMIJA V KOSTRIVNICI pa ga pihne. Najprej so prodali osem krav zaradi pomanjkanja krme, sedaj pa bodo lahko prodali še nepokošeno seno — zaradi pomanjkanja krav!

Splošno priznano je, da je morski pes najbolj grozovita pošast, ki straši kopalce ob morju. Vsa miselnost letoviščenika je osredotočena okrog te velike ribe, ki — kakor pravijo — žre ljudi brez pardona in brez ozira na funkcijo in plačilno grupo

Dovolj je samo izreči besedo tega nestvora in že se skrči srce ubogemu letoviščniku v groznem strahu in vsa azurno-?firna romantika morja izgine kot kafa — ostane le golo hrepenenje po življenju

Tudi jaz sem odšel na morje v prepričanju, da je morski pes najstrašnejša prikazen v deželi fig in osličkov. Oborožil sem se z vso strokovno literaturo o morskem psu ki je doslej izšla v našem tisku, da bi v primeru srečanja z njim znal bliskovito zajahati njegov spolzki hrbet, obrzdati ga z uzdo v gobcu, ali ga psihološko in miroljubno pripraviti, da pravzaprav moje uboge kosti ne bi njegovemu velikemu apetitu kdovekaj hasnile

KLJUN Komarji

Pa se je kmalu izkazalo, da je morski pes pravzaprav čisto nedolžna žival, s katero se lahko, kadar je mrtva, slikaš na plaži (150 din za tri posnetke), jo božaj po repu in gobcu, če je narejena iz gumija, in da celo lahko plavaš z njegovo pomočjo, če ta gumi napihneš.

Morski pes je izgubil vso svojo avtoriteto. Uporabljajo ga samo še pedagogi, kadar strašijo neubogljive otroke. Zdaj grozi ubogim letoviščnikom druga žival, ki ne meri šest metrov v dolžino in nima tako strašno velikega gobca, toda njeni načini inkvizicije so strahotni

Menda ste že ugotovili, da gre za komarja.

Na oknih moje sobe so mreže proti mrčesu. Gospodinja je v čisti ilirščini rekla: »Ovo vam je divota! Noben komarac ne može skroz.«

In jaz sem veroval, dokler nisem na lastni koži okusil to »divoto«.

S svojo sobo sem bil zelo zadovoljen. Kako bi tudi ne bil! Imel sem v njej tekočo vodo in mreže na oknih. Zaspal sem s smehljajem neveste po prvi poročni noči. Ob drugi uri ponoči me je zbudil nekakšen srbeč pik v čelo. Popraskal sem se, nekaj zamomljal, se obrnil na drugo stran in spet zaspal. Čez dve minuti me je zbudil pik v uho. Počil sem se po ušesu in skočil kvišku, razdražen od pika, ki že ni bil več srbeč, temveč boleč.

ni bil več srbeč, temveč boleč.

Sršen:

(»KEKCU«)

Dobra vošja je najbolja...

Doma »strokovna« kritika te je pestila, da dvakrat si za nič, učeno je trdila. Naj te ne moti nič domača »obravnava«, tujina (»kruta mačeha«) te le priznava. V Benetkah ti dosegel prvo si nagrado, zdaj tvoji »kritiki« imajo dolgo brado.

Sršen:

„Literati“

Ljubček, če z ljudmi se družiš, le ne brati se z umetniki nikar in z »literati«. Nihče bolj lepó ne zna obrekovati, kakor ravno »občutljivi literati«. Nihče bolj resnobno praznih fraz ne mlati, kakor ravno »filozofski literati«. Nihče bolj sebičen in human ni hkrati, kakor ravno »velesrčni literati! Če ne znaš prilizniti se jim, laskati, so užaljeni gospodje »literati«. Bijejo drug drugega po zadnji plati, žro kot tigri se med sabo, »literati«. Uveljaviti se hočejo, prodati dela, tudi če so slaba, »literati«. Nočem jih nikakor poveličevati, toda taki so v resnici »literati«.

Tedaj sem spoznal nekaj strašnega: v sobi so bili komarji! Paraziti so vdrli skozi mrežo, ki je imela prevelike luknjice.

Potajil sem se, se spet vlekel in napeto pričakoval novih napadov. Iztegnil sem roko in z občutkom strastnega maščevanja pričakoval napadalca okrog glave.

V zraku je tenko zabrnelo.

Zzzz... zzzzzz... zzzzzz

»Čakaj, krvoses, razmazal ti bom tvoj napihnjeni trebuh. Na moj račun ne boš živel. Že ltak imam premalo krvi, pa bi mi jo še ti kradel!«

Ti capin ti, pičil me je v nogo, kjer ga nisem pričakoval. Ko sem počil po stegnu z roko, je bilo že prepozno. Zločinec je že odfrlel.

»Čakaj! Zdaj mi ne uideš več!«

Zzzz... zzzzzz... zzzzzz

Skrčil sem se in približal roko nogi.

»Seme satanovo!« Zdaj me je pičil v nos. Udaril sem se po nosu, da me je hudo zabolelo. Mislim, da sem ga vlovil,

kajti občutil sem na roki nekaj ogabno mehkega in sluzavega. Zdaj bo verjetno nekaj časa mir.

Zzzzz... zzzzzz... zzzzzz

To je bila eskadrila. Kolektivno so me napadali. Tolkel sem se po nogah, trebuhu, obrazu in hrbtu. Skoraj ni bilo bolečine. Pretepal sem se temeljito kakšni dve uri. Če bi me kdo videl, bi si lahko mislil, da imam avtokritične popadke in da se kaznujem za vse neumnosti, ki sem jih storil v življenju — in teh ni bilo malo...

Zdaj ni bilo časa za razmišljanje in strategijo. Moral sem se braniti naglo in instinktivno. Napadali so me vedno bolj pogosto in divje,

iz vseh perspektiv. Pikirali so me z desne, bom bardirali z leve, pikali od zgoraj, zbadali od spodaj.

Roke, ki so spočetka tako

Kljun:

Za sedmo tančico

(Izpoved poeta Nedoumnega)

Jaz sem poet in moja duša je neizmerno globoka. Če hočeš do moje globine priti, se moraš z vrvjo do dna spustiti. Če hočeš stopiti v moje srce, si moraš pred vrati umiti noge. Ker jaz sem — he, he, — jaz sem poet in moja duša je neizmerno globoka. S sedmimi tančicami prekrita, je pred puhlim svetom varno skrita.

Za prvo tančico
Bridkost moja spi.
Po prstih, prijatelj,
sicer se zbudi!
Za drugo tančico
Obup moj sameva.
Le mirno, brez hrupa,
motiti ne smeva!
Za tretjo tančico
Ljubezen vzdihuje.
Joj, revici vsak dan
je slabše in huje.
Za četrto tančico
Dvom moj razsaja.
Previdno! Osat je,
če kdo mu nagaja.
Za peto tančico
medli moja Misel.
Otožno drži se,
obraz ji je kisel.
Za šesto tančico
Upor, moj, v jedači
pokoj svoj je našel.
Zdaj več ne rentaći.
Pozor! Zdaj za sedmo tančico,
razkrij se poslednja vsebina!
Uganeš, kaj zanjo se skriva?
I, zanjo je — večna praznina.

»MAT«

Šahovski simpatizer: »Kako to, da se nisi plasiral v finalni turnir za republiško šahovsko prvenstvo v Ljubljani?«

Mariborski šahist: »... hm, veš, hrana je bila slaba, grupa šahistov, v kateri sem igral, pa močna...!«

živahno tolkle in se branile, so po dveurni borbi (to ni bil boj, temveč mesarsko klanje), bile že popolnoma oslabele in otečene. Izgubil sem vso vero v možnost rešitve.

Potem je počasi prodrla dnevna svetloba skozi mreže. (»Ovo vam je divota! Noben komarac ne može skroz.«) Tedaj sem mukoma prisilil svoje ubogo telo, ki so mu krvosesi izsesali gotovo skoraj liter krvi (kako ugodno bi jo lahko prodal transfuzijskemu oddelku bolnice), da je vstalo in odkrevsalo pred ogledalo, v katerem sem zagledal nekoga, ki je bil strašno podoben Kristus, ki je stotič padel pod križem.

Morje je krasna stvar (da ne rečem »divotna«) in tudi morski pes je prijazna in dobro vzgojena senzacija, toda mene ne spravite nikdar več na morje. Komarji so mi ga zagrenili za vse večne čase.

Otrok je tu! Plenice in drugo opremo zanj pa dobim v prodajalni »Mladi rod« v Gosposki 3 v Mariboru.

— Če se ne motim, sem vas že nekdaj videl.

— No, možek, me res ne poznaš? Veš, pravkar sem se vrnila iz zdravilišča v Dobrni popolnoma prerojena.

— Ti, ta se pa gotovo vrača iz mariborskega »Orla«! Dobra postrežba tekne!

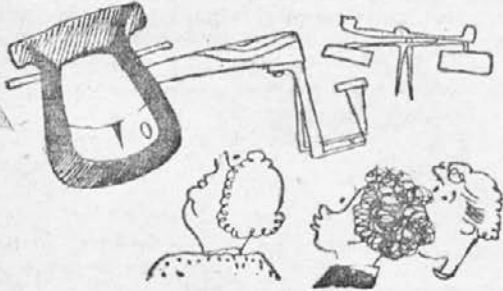
— Naivnež! Na novoodprto verando priznane mariborske gostilne »Pri balonu« prideš menda tudi peš skozi restavracijo!

VESELI REČI POD PECO

ŽE DOLGO SI BELIJO MODRIJANI GLAVE, kako naj bi krstili veliko stavbo v Žerjavu, ki čuda hitro raste: ali kulturni dom ali kulturno-prosvetni dom, ali narodni dom ali ljudski dom. I, pomislite vendar, ali je ne bi lahko imenovali kar po očetu: Delavski dom?

TOTI LIST so začeli zahtevati kmetje na občini v Črni namesto živinskih potnih listov. Pravijo, da zato, ker je Toti cenejši od živinskega lista, in še zato, da ga bodo tudi na občini včasih prečitali!

SLABOKRVNE so baje tehtnice v prodajalnah in mesnicah občinskih gospodarskih podjetij

tij v Črni pri Prevaljah, njih jeziček kaže vedno premalo. Kot vse kaže, jim bo treba dati injekcije vitamina »K« (kontrola)!

ČRNSKI RAČUNSKI SPECIALISTI
Rudniška pisarna ti izda plačilni trak,
ki prečitati ne zna ga niti vrag.
Pod rubriko stalno »Dnine«
ti uradnik bone vrine.
To računanje je krasno,
koliko zaslužiš, ni ti jasno.
Delavski je svet že vmes posegel,
pa zaenkrat nič še ni dosegel.
Kakor kaže: v rudniku pisarji
bi hoteli biti gospodarji.

Raglja iz Radelj

DISKUSIJA, ki jo je načel že pokojni KLO in ki jo sedaj nadaljuje občinski ljudski odbor, ali je v Radljah potreben smetar ali ne, se bliža koncu. V času diskusije se je namreč dvignilo toliko prahu in nabralo toliko smeti, da bo smetar vsaj za dobo desetih let — stoodstotno izkoriščen!

NA SPECIALIZACIJO bo poslal Konstruktor iz Radelj svoje tesarje k tesarjem iz Remšnika, da se bodo naučili postavljati tudi takšna ostrešja, ki se koj podrejo. Čeprav so se tesarji Kon-

struktorja na vse mile viže zanimali, kako so tesarji iz Remšnika postavili ostrešje zadružnega doma v Radljah, da se je tako hitro podrlo, le niso sami mogli priti na ta trik. Oni iz Remšnika pravijo, da je za takšne stvari treba imeti talent!

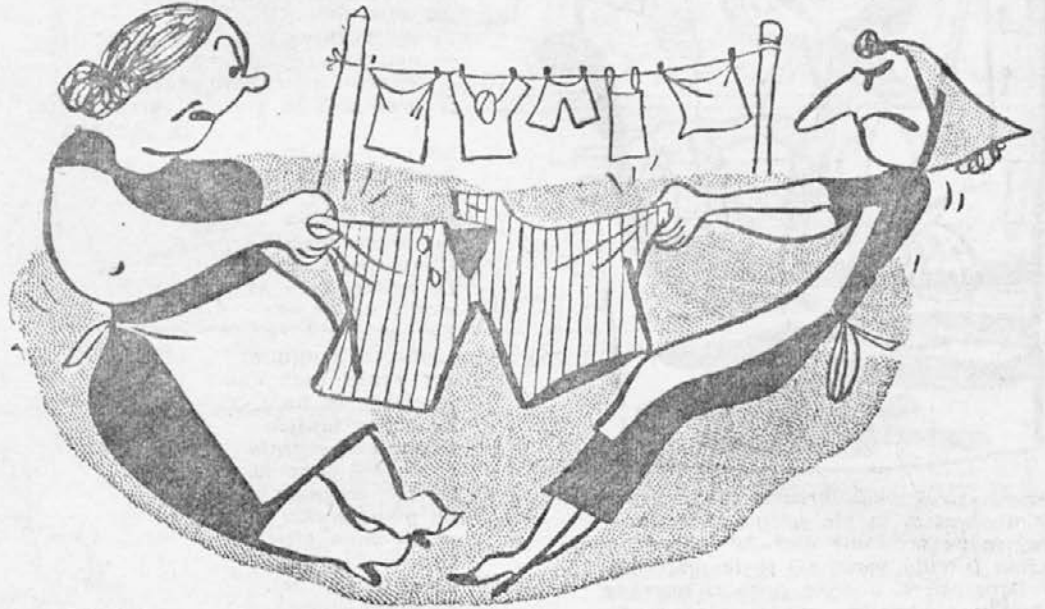
ČRNI LES IZ ČRNE

Kako obračati je treba, da v tvoj prid se reč obrne,

le vprašajte uslužbenca zadružne tri iz Črne.

Lesá iz zadruga so si »na pösodo« nabrali, v zameno zanj hrvaške so prašiče pridno klali. A zdi se, da so vendarle to reč preslábo obrnili, kar so si sposodili, bodo vse lepó vrnili.

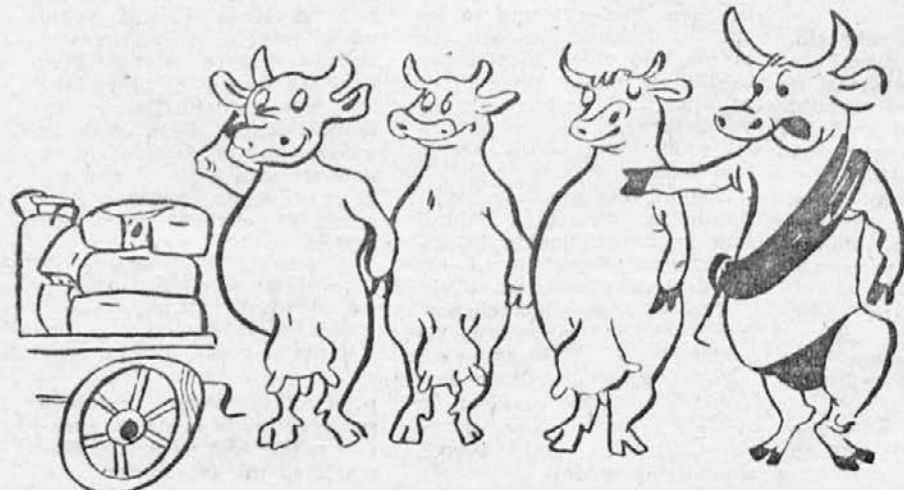
INICIATIVNI ODBOR za ustanovitev olepševalnega društva v Mežici obvešča vse prijatelje, da bo društvo pričelo z delom pozimi, ko bo potrebno olepšati zimsko enoličnost. Zato poziva vse prijavljene člane, da pričnejo izdelovati iz papirja rože, ki jih bo društvo nato posadilo v sneg. Sedaj pa, ko imamo povsod toliko zelenja, pa res nima smisla začeti z delom! Bomo raje pozimi barvali sneg — zeleno!

— Te hlače so last mojega moža!
— Ne, mojega!
— Spusti, se bodo raztrgale!
— To pa že ne! Izdelala jih je Tovarna perila »Mura« v Murški Soboti, ki poceni nudi kakovostno in trpežno spodnje moško in otroško perilo ter pižame!

Se ni prepozno

— Zaradi mene, dragec, si lahko tešš za vse večne čase. Še danes si namreč pri podjetju »Žica« v Ljutomeru, kjer lahko dobiš posteljne vložke ter žična pletiva in pralnice vseh velikosti, kupim kopalno banjo in se bom raje v njej namakal.

— Mirno, sestrice, kajti čajno maslo, sir, trapist in ementalec ter drugi izdelki podjetja »Mlekopromet« nam ne delajo sramote!

Ali že veste?

... da se spleča na obisk k podjetni prodajalki kmetijske zadruge v FOKOVCIH, ker rada pridno toči vinček kar v trgovini, skromni pivci pa sede vse križem po puljih in klopeh. »Zasluzek je zaslužek,« ti pomežikne na koncu in nalije drugemu;

da člani upravnega odbora kmetijske zadruge v MAČKOVCIH že nekaj časa sem ubirajo tole pesmico: »Ne vemo, kdo pije in kdo plača, trala-la...« V knjigovodskih knjigah je namreč revizija odkrila nad pol milijončka primanjkljajčkov, ne da bi »očetje« vedeli za to;

da bi podobno ali pa prav takšno pesmico mogli zapeti tudi člani upravnega odbora kmetijske zadruge pri LIPI, ki so jo razne »suše« osušile kar za 130 jurčkov;

da v BELTINCIH kraljuje pek, ki živi še v dobi krušnih kart. Strašansko črn kruh, ki ga peče iz 90%-ne moke, je priča. No, pa si ljudje mislijo: »Če ne bo za drugo, bo vsaj za izdelovanje črnila«;

da v ČRENSOVCIH ne moreš mimo gostilne, ne da bi zavil vanjo. Podjetni birt ima namreč v kleti kar dva kšefta — enega na račun registrirane gostilne, drugi — neregistriran — pa gre na račun prekupčevalca Tratnjeka iz Gornje Bistrice, ki ima v birtovi kleti kar 3685 litrov jabolčnika. Kšeft gre baje kot namazano ...

da ... no, da Flikaču né smem preveč hoditi v koruzo.

Sončna ura na Glasbeni šoli je kazala sedmo, cerkvena je udarjala pravkar osmo, točen čas pri Pinozi je pričal osmo in trideset minut, v Evropi je kazala stenska ura tri (ker stoji in jo nikakor ne morejo naviti za evropski čas) — to

je pomenilo, da bo kmalu osem. Res je nato prišel Snofač in mi prinesel grozno novico: v Ptujju je zavohal novega paša, nov harem, skrbno zakrinkan harem! Belim si glavo, odkod Ptujčanom te orientalske manire?! Zmeraj so bili solidni, zdaj pa naenkrat tako koruzništvo! Naš slikar se je sicer zaklel, da za Toti list ne narise niti črtice več (ker se v zadnji številki ni vedelo, ali je Segula na drevesu, ali drevo na Seguli, in so ga Ptujčani obsodili kot kubista in surrealista), vendar se je kljub temu odzval povabilu in upodobil ta zakrinkan harem. Celo sam paša ima feredžo, kar poglejte! Dolgo smo se prepirali, ali naj krinke dvignemo ali ne. Končno smo se odločili, da jih pustimo kar zakrinkan, ker nimamo namena škodovati dekliški časti nekaterih ptujskih gospodičen. Paša pa bomo predstavili bralcem v eni naslednjih številka.

Naj omenim še prašičji koncert, ki sem ga onikrat poslušal na glavnem trgu. Zgodilo se je takole: špeharji so tihotapili brez prevoznega dovoljenja dva voza prašičkov skozi Ptuj. Hoteli so izrabiti vsemirsko ptujsko temo, ki je zadnji čas zopet dobila klasično obliko, in smukniti čez dravski most. K sreči jih je vrli miličnik ujel in odpeljal na pristojno mesto. Vozove so začasno parkirali pod Florjanovim spomenikom. Bila je to očarujoča slika, prava nočna idila: prašički cvilijo, krulijo, rjovejo — sveti Florijan pa stoji sredi trga kot kapelnik. Prašičji koncert se je končal šele okoli ene ponoči. (Koliko so zaslužili špeharji s to prireditvijo, nimam pojma.)

To je cestni pometač na delu. Frč kakor zamgljujoča granata skozi Prešernovo ulico. V tej umetni megli izgine vse: hiše, mimoidoči in pometač sam. Vse se umika pred prahom in beži, okna zapirajo, usta si mašijo. Tako vesten pometač je to, da ga cela Prešernova ulica dobro pozna. Le v Aškerčevi ulici je popolnoma neznan, čeprav tudi ta spada v njegov delokrog in kar vpije, da bi jo kdaj očistil. K sreči je začelo sedaj deževati; prahu ne bo več.

Slišal sem, da Koteks kupuje mačke po 70 din (kožo namreč). Pa sem naredil račun, koliko bi zaslužili naši pivci, ki imajo vsak dan mačka: točno enkrat več kot jaz s svojo pokojnino! Samo to je smola, ko njihovi mački nimajo kože.

Na koncu še nekaj privatno za kolego Cofizlja iz Celja: Dragi Cofizelj, če ti žep dopušča, pridi v Ptuj, bova v muzeju na gradu ugotovila, če je tudi kak Celjan med kulturbundovci na neki dokumentarni fotografiji. Jaz sem že našel nekaj Ptujčanov, ki jih bo naš risar prerisal za Toti list.

Martin Vohljač, upokojenec.

Obmurski Flikač stresa svoje

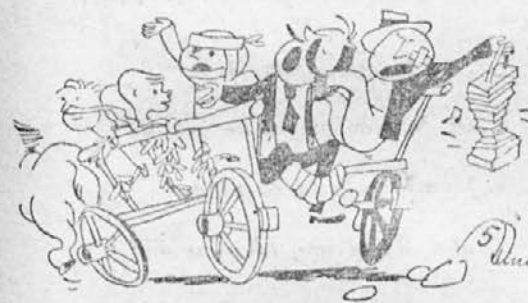
Mojo radovednost je to pot pritegnila predvsem MURSKA SOBOTA. Pa ne toliko zaradi »Prekmurskega tedna«, ki bo dokončno pobral prah in mlakuže z glavnih ulic, kolikor zaradi birme. Vam rečem, da je bilo kaj za videti! Vozovi v zelenju in trakcih, bele oblečke, vzvišeni gospodje, potuhnjeni sejmarčki in lepo zlikani botrčki — vse to se mi je v blaznem diru pretakalo po mojih flikastih možganih. Pri tistem botrčku s kar tremi birmančki pa se mi je resnično milo storilo. »Kaj zijáš, Flikač?« mi je

naenkrat zakričal nekdo. »Ali ne veš, da je to menda najvplivnejši mož Tešanovec z bližnje in daljno okolico vred? On že lahko!«

Popoldne je že bilo, ko sem se zaprašil po beli cesti proti Rogoševcem. »Kaj boš trgal podplatič, Flikač, raje kar k nam prisedi,« so me povabili vozniki z lepo okrašenega voza. Vam rečem, da sem liki žoga padel med dremajoče birmančke in namaliganjene botrčke. »Birna je samo enkrat,« so dejali botrčki pri prvi gostilni in že je teklo, da je bilo veselje. Tako se je ponavljalo vse do ROGASEVEC, kjer je bila zadnja križeva postaja in seveda tudi primeren zaključek. Menda je sam vrag zmotil namaliganjene in birmansko posvečene botrčke, da so se začeli neusmiljeno kresati vse križem po razse gretih beticah. Nastal je takšen pretep, da so še birmančki morali poseči vmes. »Krapavce, boste vsaj pommile birmo,« so nazadnje botrčki polotalžili birmanske in zaključili birmansko po- božnost nekako takole:

V PEČAROVCIH pa se mi je hudo potožil bivši žandar Kosmač (tiček je tudi trgovsko

nadarjen), ker mu zadruga noče več izplačevati 400 dinarjev za stari inventar v trgovini — tega so baje celo vrgli med staro šaro. Možakar pa se — kakor izgleda — poteguje tudi za mesto v novi občini. Kot bivši žandar bi že znal držati vaščane na vajetih! Ker pa so mu vsi načrti izpodleteli, sem mu svetoval, naj raje stopi v podjetje s pučonskim duhovnim gospodom Lutarjem, ki zadnje čase kar dobro trguje z ver- sko vnamo inozemskih tetk in stričkov. Zadnji čas mu je kar osem jurčkov priletelo.

Lep pozdrav vsem bralcem!

Flikač

Veš, dragec, bučno olje ni za motor, odličnega za solato pa dobiš v popolnoma prenovljeni prodajalni »Pri kmetici« na Koroški cesti v Mariboru in v vseh drugih trgovinah podjetja »Brazda«.

OBRAZEC

Matija Peroprask, višji administrativni manipulant, piše ljubezensko pismo:

... in zato Vas s pozivom na naš tozadevni razgovor ponovno vprašam:

Ali me ljubite, Marija; da ali ne?*

* Nepotrebno prečrtajte!

Da polje bo dobro rodito, prečrtaj to opozorilo:

Pri nas boš dobil kilogram razkužene pri- anane semenske pšenice za 30 dinarjev, na trgu pa boš dal najmanj toliko za liter pšenice. Tudi rž in ječmen dobiš pri nas ceneje in boljše, saj stane kilogram le 27 dinarjev. Zato kupuj semena pri tvrdki »Semenska postaja« — Maribor. Vetrinjska ul. 30.

ŠPORTNIK KLJUŠE

Nogometno tekmovanje za vstop v zvezno ligo se je zaključevalo takole: V člankih stila »J'accuse« so novinarji opisovali tajinstvene okoliščine (neznani glasovi iz publike, skrivnostni šoferji itd.), ki so govorile za to, da je Velež podkupil igralce Proleterja; uprava Proleterja je sklicevala množične sestanke, na katerih so obtoženci sami sebi dokazovali, da nočejo denarja; sodnik Nikolić je rekel, da ni rekel tega, ka. je rekel; Odredovci so izjavili, da bi rad hotel Union v Ljubljani na vsak način nastavit Nikolića za glavnega kuharja, v kolikor bo znal jedi bolj skriti.

PRAVNI SVET NA NOGAH

Nogometna zveza Jugoslavije pa je vzbudila veliko zanimanje med našim pravnim svetom, ker je iznašla nov razsojevalni postopek za primere, ko je obsodba že vnaprej določena. Da ne bi preveč na široko postopka opisoval, naj govori slika na desni zgoraj.

STRAH ZARADI IZKUŠENJ...

Ko sem bral prvo poročilo našega mojstra s šahovske olimpiade v Helsinkih, da so igralci po krivdi Putnika odnosno šahovske zveze zamudili letalo, imeli slabe železniške zveze, malo spali itd., sem se silno prestrašil, ker sem mislil, da bodo izpadli iz finala. Ko so se plasirali v finale, sem se oddahnil, toda kmalu nato spet prestrašil, ker so imeli tri zaporedne zmage, ki na naše igralce delujejo včasih narkotično.

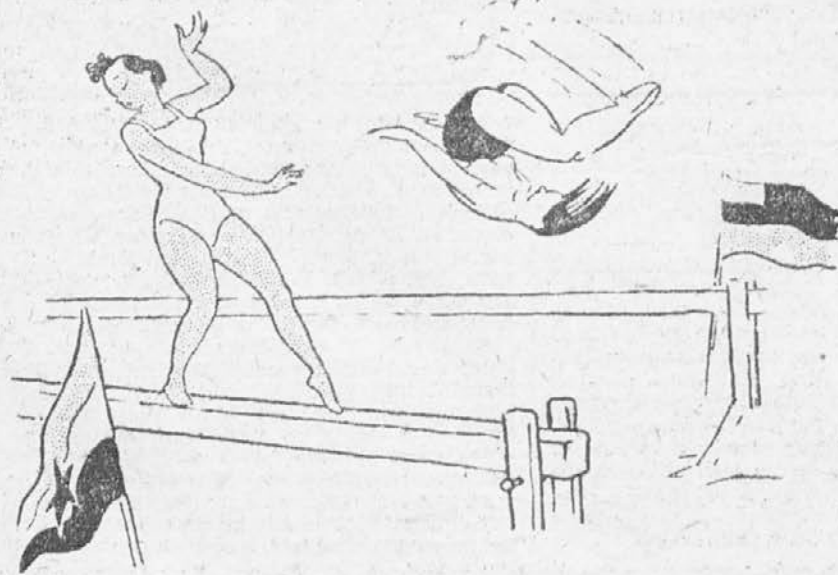
Krepko se držite, fantje! Zelimo vam čim manj »preutrujenosti«, »pomanjkanja sekundantov«, »novih potez, ki se potem izkažejo kot nekorektni«, »premahnega zasledovanja novitet v šahovski igri« in »ne preveč posrečene izbire reprezentantov«.

PRISTRIZENE PEROTI

Branikovi vaterpolisti so razširjali nepotrjene vesti, da bodo osvojili prvenstvo Slovenije na tekmah v Ljubljani. Dobro, da so bili vajeni hladnega tuša, ko so zasedli predzadnje mesto. Bajje jih je spravila ob prvenstvo preutrujenost zaradi prevelikih in pretežkih črk, ki jih nosijo na svojih trenirkah.

MI IN PRETIRANOST

V časopisju sem zasledil polemiko o ženski telovadbi. Polemik pravi, da bi lahko izkušenejši moški pomagali vaditi telovadke zlasti v talni telovadbi in preskokih, ker je olimpiada v Helsinkih pokazala, da uspeva v mednarodnem tekmovanju že akrobatika. Polemičarka pa pravi, da mora ženska ostati ženska brez saltov, ker je vsaka pretiranost škodljiva. Mislim, da bo treba za naše telovadke organizirati olimpiado brez pretiranosti. Za pretirano bomo proglasili vse tisto, kar ne znamo, to je kar ne odgovarja »specifičnosti ženskega telesa in psihe«.

ZAKAJ...?

Po vsakem športnem uspehu časopisi hvalijo, po vsakem neuspehu pa najprej molčijo, nato se pa oglasijo naknadni preroki, ki povedo, zakaj je prišlo do neuspeha in kaj bi morali storiti takrat, ko so oni (preroki) molčali. Glede naše olimpijske atletike sta se udarila v časopisju dva taka naša preroka. Eden pravi, da mu je nek nemški strokovnjak pisal, da so naši lahkoatleti pred olimpiado preveč nastopali, drugi pa pravi, da mu je ameriški trener osebno (s pomočjo tolmača) rekel, da so Amerikanci imeli take uspehe, ker so mnogo nastopali. Jaz pa, kot dober patriot, se nisem obrnil niti na Nemce niti na Amerikance, ampak na nekega pohorskega gozdarja, ki mi je rekel, da so naši dosegli slab uspeh, ker so tekli prepočasi ter skakali in metali manj kot ostali.

UČENEC IN UČITELJ

Mladinsko moštvo Branika si je v mladinskem tekmovanju priborilo prvenstvo Slovenije v nogometu. Pravijo, da bo prihodnjo nedeljo zopet zanimiv nogometni program — in sicer:

ob 14.30 predtekma Branik (I. moštvo) : Krim (I. moštvo);

ob 16. uri glavna tekma Branik (mladina) : Krim (mladina).

Nemogoče sojenje

V pokalnem tekmovanju je Odred premagal zagrebški Dinamo z rezultatom 3:2.

1. znanec: Nikolić! Odred je danes premagal Dinamo 3:2!

2. znanec: Kako je mogoče tako slabo soditi?

Klubaš

Jaz sem klubaš,
vneti pristaš
svojega kluba.
Vsaka izguba
mene užali,
grdo razpali.
Moj monopol,
jasno je — gol.
Drugo vse: figa,
mene ne briga.
Nočem izgub,
jaz sem za klub.

1. gledalec:

Zakaj Jugoslovance ne izvajajo težjih vaj?

2. gledalec:

Ker niso v skladu z žensko psiho!

Sodnik: Obsojenec, kaj pa brcate? Preiskava se bo vendar nadaljevala!

Tekstil-obutev, kje naj zadostuje

En sam sonet za tvoje slave hvalo!

Kako pa zdaj se boš imenovalo?

Slovenija-tekstil? Tako se čuje!

Tekstil-obutev! Vse že obupuje,

Ime da novo sploh boš dočakalo!

Lej! Kdo si vse ne dovoli že šalo

— tej pravdi za ime bi pokazali!

O, če bi merodajni Abderiti

Bili, bi štiri mesce ne čakali!

Utegnilo celo bi se zgoditi

Tako, da bi ime takoj ti dali,

Ekspeditivnost večjo morebiti

V tej pravdi za ime bi pokazali.

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije. Poverništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopalniška ulica 2 — Telefon 29-07 in 28-76 — Čekovni račun Narodne banke št. 6401-90-332-51 — Poštni predal 52 — Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna